

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2012 r. powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W. kwoty 9.874,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 24 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że sprzedał pozwanemu towary objęte załączonymi fakturami VAT, a należności z nich wynikające stanowią łącznie kwotę dochodzoną pozwem. Pozwany mimo wezwania do zapłaty nie uregulował należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 września 2012 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. uwzględnił żądanie pozwu i nakazał pozwanemu zapłatę na rzecz powoda dochodzonej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami oraz orzekł o obowiązku pozwanego zwrotu powodowi kosztów procesu (sygn. akt X GNc 6330/12 wskazanego Sądu).

Pozwany w skutecznie złożonym sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pisma pozwany podniósł zarzut niewłaściwości sądu, a następnie, wdając się w spór co do istoty sprawy, podniósł zarzut spełnienia świadczenia wskutek potrącenia wierzytelności, a w dalszej części podniósł zarzut niewykazania przez powoda roszczenia.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pozostawała w kontaktach handlowych z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W..

(dowód: okoliczności bezsporne)

W dniu 01 sierpnia 2010 r. wskazane strony zawarły umowę o współpracy handlowej nr (...), której integralną częścią były załączniki 1.1, 1.2, 1.3 oraz „Porozumienie o Warunkach Handlowych obowiązujące od dnia 01 października 2010r.”.

Zgodnie z postanowieniami umowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (Dostawca) dokonywał odpłatnych dostaw towarów do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W. (Zamawiający). Natomiast zgodnie z punktem 11 załącznika 1.1 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W. zobowiązała się do odpłatnego świadczenia usługi zarządzania budżetem na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Wynagrodzenie za usługę zarządzania budżetem, zgodnie z Porozumieniem o Warunkach Handlowych wynosiło 200.000 złotych netto rocznie. Umowa w załączniku 1.2 w punkcie 44 regulowała także kwestie zwrotu towarów do Dostawcy, który obligował go do wystawienia na podstawie not obciążeniowych Zamawiającego do wystawienia przez dostawcę faktur korygujących. Ponadto, w punkcie 22 załącznika 1.3 umowy ustalono, że formą rozliczenia należności Zamawiającego z tytułu realizacji umowy jest potrącenie wierzytelności Zamawiającego wobec Dostawcy z wierzytelnościami Dostawcy. Zapis ten doprecyzowało uregulowanie zawarte punkcie 36 tego załącznika wskazując, że w przypadku potrącenia wierzytelności wobec Dostawcy tytuł przelewu lub specyfikacja do przelewu, wymieniająca zobowiązania Dostawcy, stanowi oświadczenie Zamawiającego o dokonaniu potrącenia.

(dowód: umowa, załącznik 1.1, 1.2, 1.3, porozumienie – k. 56-102)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. dostarczył do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółki komandytowej w W., a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W. odebrał towar bez zastrzeżeń. W związku z powyższym w dniu 08 grudnia 2010 r. (...) spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością w S. wystawił faktury VAT nr: 11- (...) na kwotę 391,76zł z terminem płatności do dnia 03 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 312,91zł z terminem płatności do dnia 04 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 396,43zł z terminem płatności do dnia 04 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 322,26zł z terminem płatności do dnia 09 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 351,53zł z terminem płatności do dnia 09 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 561,00zł z terminem płatności do dnia 10 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 427,30zł z terminem płatności do dnia 11 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 561,00zł z terminem płatności do dnia 12 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 298,28zł z terminem płatności do dnia 13 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 635,17zł z terminem płatności do dnia 16 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 332,17zł z terminem płatności do dnia 16 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 367,77zł z terminem płatności do dnia 16 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 356,21zł z terminem płatności do dnia 16 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 351,53zł z terminem płatności do dnia 16 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 351,53zł z terminem płatności do dnia 17 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 628,90zł z terminem płatności do dnia 17 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 351,53zł z terminem płatności do dnia 18 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 282,90zł z terminem płatności do dnia 19 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 391,76zł z terminem płatności do dnia 19 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 427,30zł z terminem płatności do dnia 20 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 441,94zł z terminem płatności do dnia 18 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 445,01zł z terminem płatności do dnia 23 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 740,21zł z terminem płatności do dnia 23 kwietnia 2011 r., 11- (...) na kwotę 148,34zł z terminem płatności do dnia 23 kwietnia 2011 r., za dostarczony towaru do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W..

(dowód: faktury VAT – k. 14-37)

W dniu 10 sierpnia 2011 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa w W. dokonał zapłaty na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 15,61 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu – k. 103)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności, które były między stronami bezsporne oraz dokumentów, których treść w istocie nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powód roszczenie swoje wywodził z istnienia i wykonania umowy dostawy, uregulowanej w art. 605 k.c. i następne. Stosowanie do treści powołanego artykułu „Przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.”

Podkreślić należy, że pozwany w sprzecznie zarzucił, że roszczenie o zapłatę cen wynikających z faktur VAT, stanowiących podstawę dochodzonej kwoty w niniejszym postępowaniu, wygasło z uwagi na spełnienie świadczenia przez pozwanego wskutek dokonania potrącenia wzajemnie przysługujących wierzytelności powoda i pozwanego. Wskazać należy, że taki zarzut procesowy inkorporuje w siebie przyznanie przez pozwanego zarówno faktu sprzedaży, jak i faktu otrzymania przez niego towarów od powoda. Możliwość wykazywania potrącenia uzależniona była od przyznania przez pozwanego istnienia, ważności, skuteczności i wymagalności roszczenia dochodzonego przez powoda. Jedynie na potwierdzenie tego zarzutu pozwany oferował materiał dowodowy i go uczynił zarzutem „podstawowym”. W ocenie Sądu stanowiło to wystarczającą podstawę aby potraktować to jako uznanie przez pozwanego istnienia, ważności i wymagalności wierzytelności powoda. Kolejny zarzut, podniesiony przez pozwanego w sprzecznie, w postaci niewykazania roszczenia przez powoda, zgłoszony został jedynie „z ostrożności procesowej” i jako wewnętrznie sprzeczny wobec tego pierwszego oceniony został jako nieskuteczny.

Powyższe znajduje dodatkowo uzasadnienie w okoliczności, że podniesiony zarzut potrącenia mógłby hipotetycznie zostać oceniony pozytywnie z punktu widzenia skuteczności jego złożenia. Zgodnie z treścią art. 498 § 1 i 2 k.c. oraz

art. 499 k.c., „gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.” oraz „Potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe”. Wskazać należy, że strony w umowie o współpracy handlowej nr (...), a w szczególności w punktach 18, 22 i 36 jej załącznika nr 1.3 umówiły się na szczegółowy sposób złożenia oświadczenia woli o dokonaniu potrącenia wzajemnych wierzytelności i zapisy te, zdaniem Sądu, pozwalały na złożenie skutecznego oświadczenia woli, którego treścią byłoby potrącenie wierzytelności stron, skoro strony uzgodniły, że dokonanie przelewu oraz specyfikacja do przelewu, wymieniająca zobowiązania i należności powoda stanowi oświadczenie woli o potrąceniu”.

Zupełnie niezależną kwestią od oceny skuteczności oświadczenia o potrąceniu była natomiast ocena zasadności podniesionego zarzutu potrącenia przez pozwanego.

Niniejsze postępowanie toczyło się jako postępowanie odrębne – uproszczone – uregulowane przepisami art. 505(1) k.p.c. i następnie. Zgodnie zaś z art. 505(4) § 2 k.p.c. „zarzut potrącenia jest dopuszczalny, jeżeli roszczenia nadają się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.” Do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym nadają się zaś, stosownie do treści art. 505(1) k.p.c. „sprawy należące do właściwości sądów rejonowych: 1. o roszczenia wynikające z umów, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza dziesięciu tysięcy złotych, a w sprawach o roszczenia wynikające z rękojmi, gwarancji jakości lub z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową sprzedaży konsumenckiej, jeżeli wartość przedmiotu umowy nie przekracza tej kwoty, oraz 2. o zapłatę czynszu najmu lokali mieszkalnych i opłat obciążających najemcę oraz opłat z tytułu korzystania z lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej bez względu na wartość przedmiotu sporu”.

Wierzytelności pozwanego związane z usługą zarządzania budżetem nie mogły zostać poddane badaniu przez sąd pod względem ich zasadności, z uwagi na ich wartość, przekraczającą kwotę 10.000 zł. Zatem wyłączenie dopuszczalności zgłoszenia takiego zarzutu znajdowało uzasadnienie w treści powołanego art. 505(4) § 2 k.p.c.

Natomiast pozostałe wierzytelności pozwanego względem powoda, wynikające z 31 faktur korygujących VAT, załączonych do akt sprawy opiewały na łączną kwotę 1.008 zł. Wskazać należy, że w tym zakresie pozwany nie wykazał zasadności potrącenia, nie wykazując wszystkich wierzytelności, objętych specyfikacją płatności - zestawieniem wzajemnych wierzytelności stron. Wskazać należy, że specyfikacja płatności, na którą powołuje się pozwany obejmuje należności powoda od pozwanego opiewające na łączną kwotę 245.023,62 zł. Załączone do sprawy dwadzieścia cztery faktury VAT przez powoda oraz trzydzieści jeden faktur korygujących przez pozwanego, dokumentowało jedynie „niewielki wycinek” rozrachunków stron. Okoliczność ta stanowi samodzielną podstawę do uznania wierzytelności podlegającej potrąceniu za niewykazaną.

Dodatkowo, dane zawarte we wskazanej specyfikacji płatności nie pozwalały aby ustalić, które z objętych nią wierzytelności przysługujących powodowi względem pozwanego były najdawniej wymagalne (dokument ten operuje jedynie numerami faktur i datami ich wystawienia, lecz nie pozwala by ustalić terminy płatności i terminy wymagalności). Zatem Sąd (wobec niezłożenia oświadczenia woli w zakresie sposobu zarachowania długu ani przez pozwanego – art 451 § 1 k.c., ani przez powoda – art. 451 § 2 k.c.) nie mógł ustalić, które z wierzytelności powoda wygasło wskutek potrącenia jako najdawniej wymagalne (art. 451 § 3 k.c., zgodnie z którym „w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego.”). Mając powyższe na uwadze Sąd ocenił zarzut potrącenia w zakresie 1.008 zł jako niewykazany przez pozwanego.

Mając na uwadze powyżej przytoczone argumenty orzeczono jak w punkcie I wyroku. Stosowanie zaś do treści art. 481 § 1 k.c., gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik

odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe przyjmując iż powodowi należą się odsetki po dniu następującym po upływie terminu płatności.

O kosztach procesu Sąd orzekł, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Powód wygrał powództwo w całości. Na koszty procesu po stronie powodowej złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł określone na podstawie § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013, Nr 490), opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz opłata sądowa w wysokości 300 zł.

Zarządzenie: odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikom stron.